

KUNSZENTMÁRTON ÉS VIDÉKE

HELYI ÉS A TISZAZUG ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ HETIKÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egy évre 4 forint. Félévre 2 forint. Negyed évre 1 forint.	Szerkesztőség: főfő, Némethy-testvérek hátsáiban. Kiadóhivatal: főfő, Szilárdi László házában.	HIRDETÉSEKRE NEVEZ: a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr.— Bálygdíj külön 30 kr.	NYILTÉRBEŒ minden egyes sor költsége 30 kr. Kéziratok vissza nem adandók.
--	--	--	--

Megjelen minden vasárnap.	Feloldó szerkesztő: BALGA LAJOS.	Egyes szám ára 8 krajczár.
---------------------------	-------------------------------------	----------------------------

Karácsony.

Megszületett, hogy megfizették, — meghalt, hogy feltámadjon — s feltámadt, hogy hirdesse a világnak: az ezme megszületik, és ha eltemetett is, élni fog örökké.

Ime, néhány szóban egybefoglalva a világ történelmi esemény, melyet az egész kereszténység legnagyobb ünnepeként vall s mely jelelte a mai civilizált élet fő factumait.

Szeresd felebarátodat, mint te magadat. Hol van elv, hol van felvilágosultság, hol van előhaladás, mely a legszentebb ige felett pálcát törhessen, mely megtagadja a benne nyilvánuló isteni erőt.

Igen, a kereszténység fő elve ez alapon dolgatban összpontosul s a világ 300 millió lakosságának 80%, e hitet vallja — és mégis! — az egymás elleni gyűlölködés talán a legvadabb népek közt sincs oly jélesztő mérvben elterjedve, mint éppen annak a fekezetnek hittavalló közt, mely hitágazatában fő motívumnak ismeri a „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.”

Ujból érkezett évforduló ünnepe a nagy napnak, melyen a megszületett a Megváltó.

Ott a bölcsónél jusson esztünkbe ezen egész világot átalakító isteni ige jelentősége, mely közel két évszázad óta tartja fenn a társadalmi rendet, — jusson esztünkbe e bölcsónél a világ legnagyobb phylosophusának, Stuart Mill-nek, ama elévülhetlen mondata, hogy ha a művelten tömeg szívéből kihall a vallásos érzelen, a jelenlegi társadalmi rendszer alapjában megdőlné s a műveltség évszázadokkal kitöktesz jelenlegi álláspontjáról; mert, ha a nép meg szünt Istent és a tulvilágos félni, a durva erő kormányozza ujból a föld népsé s az ökök jobk lép előtérbe.

S hol kell elatlanságunk példa erre, mint a középkeri történet tanúsága. Pedig ugy anazon okok mindig ugyanazon következményeket vonják maguk után mondja Kusuth.

Istápoljuk tehát a népben a vallásosság érzelmét s járuljunk meg is annak bölcsőségéhez, kúia jelenlegi világrendet megalkotás. A vallási sürőlódások, egyenlenségek kibékülö ünnepe legyen a karácsony, melyben egy szívvel, egy lélekkel mondhattuk el a tiszta önsmeret világnál!

Szeretjük felebarátunkat mint önmagunkat.

Ezt az örömnapot hozd meg nekünk karácsony, Jézus születésének szent ünnepe.

Városi köz- és egyházközlönyöségi gyűlésböl.

Közgyűlést tartott e hó 16-án városunk képviselő testülete, melyre a képviselők szokotlan nagy számmal jelentek meg. Tárgyalattak:

I. A városi előjáróság által kidolgozott és a szabad kikötést szabályozó rendelet, mely a miniszterium véleményezés és jóváhagyás végett felterjesztve volt. — Miután a kidolgozott alapszabály szakaszait a miniszterium nem hagyta helybe, — azon olyan módosításokat eszközölt, mely módosítások a helybelieknek semmi előnyt nem nyújt a vidékieknek szemben; tekintettel arra továbbá, hogy a helybeli tulajdonosok — magányosok — és a szegény halászoknak a módosított alapszabályok értelmében évenként a szabad kikötést nagyon sokat kellene fizetniük: az alispán újtán felterjesztés tétetik a miniszterhez aszíratt, hogy a helybeli tulajdonosok, halászok, magányosok, a colnalközö egylet a szabad kikötés fizetésének kötelezettsége alól mentessének fel, egyebekben hajlandó a képviselő testület a módosított szabályzatot elfogadni.

II. Az iskolaszék átirata az ismételő iskolák tárgyában. — Az iskolaszék tudvaleg átiratot intézett a városi képviselőtestülethez, miszerint az ismételő iskolák ügyét, mely e ideig függöben volt és mit egy k. ir. tanfelügyelő, valamint az alispán szorgalmaztak — oldja meg a képviselő testület, és adjon az ismételő iskolák vezetéseért egy bizonyos összeget a tanítóknak. Ezen átiratok alapján a képviselő testület a fukat és leányokat vezető ismételő iskolák tanítójának egyenként 20—20 frotot tesz egyszer s mindenkorra folyóvá, mely összeg az egyházi pénztárból fog kifizetenni.

III. Az árvenpénztár 1887. évi számadásának jóváhagyása tárgyában hozott megyei jóváhagyó határozat! — tudomásul vétetik.

IV. A plébános kinevezésének visszavonása tárgyában Egerben járt küldöttség uti költségeinek kiutalványozását megsemmisítő megyei határozat bemutatatták. A megyei határozat nem tartja illetékesnek a képviselő testületet azon határozat hozatalra, hogy az Egerben járt küldöttség utiköltségei az egyházi pénztárból fizetessenek ki, mert ilyenmódon határozat hozatal az egyház védnökség, jogköréhez tar tozik; ehhez képest amióán ennek tárgyalását az egyházközlönyökhöz tartozónak mondja ki, rosszaságot fejezi ki a városi képviselőtestületnek e tárgyban tanúsított eljárása felett. Tudomásul vétetik.

V. Ugyancsak a plébános átkötökösési költségeinek megtagadását jóváhagyó megyei határozat az egyházközlönyök által tárgyalandó — tudomásul vétetik.

Tárgyhírdnyában a képviselő közgyűlést véget ért. Az egyházközlönyökhöz leendő alakítás céljából 1/2 órára a gyűlés felüggesztetik.

Elnökölő polgármester pontban 11 órakor megnyitottak jelenti ki az egyház védnökségi gyűlést, s kéri a tagokat, miszerint a kituzott tárgyakhoz, kellő higgadság és férfias komolysággal szöljának, melyek után napi rendre tér:

I. A kántor halálesetének bejelentése és a hátra maradt özvegy kérvénye tárgyában teendő intézkedés. — A haláleset bejelentése tudomásul vétetik. Olvastatik özv. Mezey Jánosné kérvénye, melyben kéri az egyházközlönyöket, miszerint tekintettel arra, hogy néhai férje semmi vagyonot nem hagyott hátra, engedtetnek meg neki az, hogy a kántori jóvedelmek 10 évig az övéi lennének, esetleg: férjének 10 évi itt működése alatt szerzett érdemeire való hivatkozással részére egy kéj díjat adni kezegyeskednek. Kérelmező egyik kérelme nem adatik hely. Az általánosan bevett szokások szerint 1889. évi január hó 16-ánapjától számított fél évig, vagy 1889. évi július hó 16-ától napjafig élvezi az özvegy a kántori javadalmakat.

Dr. Taldányi Ottó ellene van annak, hogy a kántornak szabad stóla illetteke legyen, mert ez sok visszalétes alkalmat, ezt megszüntetendő, egy bizottságot kéri kiküldetni, mely bizottság 3 napon belül egy szabályrendeletet terjeszjen az egyházközlönyökhöz elé jóváhagyás végett, egyszerűsmeret és bizottság tagjauál ajánlja: Tóth Károly, Kormos Károly, László Im. Pál, Kovács Mihály, Józsa B. László, A. Biró István urakat. Elfogadtatik.

II. A plébános kinevezésének visszavonása iránt Egerben járt küldöttség utiköltségeinek kiutalványozása iránt előterjesztés.

— Az Egerben járt küldöttség utiköltségeinek az egyházi pénztárból lett kiutalását a nagy többség megszavazta.

Dr. Taldányi Ottó értesülven arról, hogy a képviselőtestület által hozott azon határozatra, miszerint „Dósa József nem kell plébánosnak, mint nem illeltes hatóság által hozott határozat, a megye elvetette, indítványozta ennél fogva, hogy: „mondja ki az egyházközlönyök, miszerint „Dósa József nem kell és hogy miért nem kell — annak indoklására egy bizottságot küldjön ki saját kebeléből, mely bizottság az indokokat írásban 8 napon belül az egyházközlönyökhöz elé terjeszse.

Elnökölő polgármester kijelenti, hogy ez eljárás a törvényekkel meg nem egyezik, hanem ha ezt mégis tárgyalni kívánna volna indítványozó, miért nem állott elő az indokokkal, ép azért ennek tárgyalásában nem bocsátódik.

Dr. Taldányi Ottó tudomásul veszi a polgármesternek ezen kijelentését s indítványozta oda módosult, hogy: jelen gyűlés napjától számított 8-ik napra, vagyis decz. 23-ikára e tárgyban hívassék össze az egyházközlönyök gyűlést, amikor is 6 órársbeli indokokat előterjeszti. Ezen utóbbi indítvány elfogadtatik.

— Szerencse. En jó megcsaptam a koponyámat. Ennek a többi előtt hozzá nekem sokan jött meg az ass; az ilyenek ő nála tér. Hi most valami rágas ültessen vagyok, hát igen csendesen fedtünk egymás mellett.
— Ha a valódi rettegés csak most következett be. Valami baromai banda néhány órá hosszatán felcsendesítette a sinekét, azért állt meg oly hirtelen a vonat. A véssíp fűtőgőztés a megriadt utasok ételen lármaiban egymást követő lánnyak durranva végül hosszas tartózkodást okozott.

— E percben felszálltak a csopák ajtókat, egy-egy busonos (ért) ugrott fel a lépcsőzetben a beköltött rekedt, érdes hangon:
— "Fránya ku fránya, pedig a bany!"

Az utolsó utasok közül nem kevés fejt le a sarra a nagy létedűgőztés, az éges csak azt jelenti: testvér üd, testvér oda, de a saját pénzért márt.

Hidug nyugodtsággal irányam revolverem csóvá a beosztott homlokára a kében tartott tőréselmét az előre nyújtott marokba dobta.
— A kábé, ügyfeles, mert a más véggonoknál is csak embert vezetett bennem, valószínűleg nem ismértől ilyen sok utasra, azért fogt.

Csak most lehetett kiasárol a csopéból. A két utolsó vaggon forgácsa suadott, sok utas meghalt, még több meg volt sebestive; esznek járgásait hallgattak igazán sárván volt. Az éreg manna oly késégszereztetődött, és kényes volt az ábrán, hogy a legnagyobb kár, a meg meg mindig el akart járni, de nem tudott. Én tehát, hogy ha én, deoára minden vizgatás ellen szemelőnek, mégis beketvének! — nehogy halatervem a földet érintse. — A kálionram karom derekát, megessze a földet, és így a vállon állt a sárban átvirrasztás az éji, hogy a hólyak lephibbenek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

Ekkorban éppen ránt estelődött. Felégettünk a csopéba az ájszóló lánykát a az éreg megessze fejt mamát, a megamallt hosszú hussal bekötöttnek az egyik sílót, hogy ezen ne jőhessen be senki a a raggon állt a sárban átvirrasztás az éji, hogy a hólyak lephibbenek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

De ez nem ment oly könnyen, mint gondoltam. A lány össetette úgy kacótt a kőből s egy beszó adékélésű tudott neki a sokat a nagy kőnyőr. A nagy szerszámokkal, hogy én, kár már síbő megvárni a karom derekát soroztatás édeséggé, hirtelen tömött elhatározással oda léptem hozzá, megfogtam gódrát átfordítottam a kezesemben, hosszabb fekrő beesteltek.

válsággal a kis kacsák. Aztán elmondta az egész történetet, amit én ált hallgattak, mert olvasón nagyobb ráge úgy is tudja már, hogyan szokták a lányok az ily szerelmes történeteket elmondani. Persze hogy a valóság és az írás, hogy ő kőha sem szereti a Bódogot.

— Hát, tudja, az egy történet, hogy éreg anyám az mondta, mikor akár X-nének, akár Hálibácsinéknak hívnák; földög, hogy éreg, egészséges ember legyen a férjem és szeressen engem, meg — ami a legtöbb — sok jó szeretőm lehet, és mindig nyugodtan szerettem is csak úgy köskehett a férfitálak, mint eddig. Hát én azt gondoltam, ő tapasztalhat bocsn, mint én, mert a éretet jára, aztán — — — galamb kacsák megmondta a többi.

— Hát, tudja, ez a történet, hogy én, Hálibácsinéknél mondtam jótt elcsú a ezen szereltem megderékáztott Triessat.

— Mikor menyasszonyom lekárára felírtnék, úgy éreg strőgny várta az írásoknál. Felékeset is talán voltak, hogy meg Bódogól jól, ki bírta vette a szereltesítlenkedés. Adát fel sem bontotta ékét, csak a feladó illozmát néze a mivel mind Budapestre érkezett, szólanul a kandelabó dobt valomennyit.

— Most megint belepatt a szobélyam, strőgnyelő a kezesem.
— "Hosszú és a strőgny, Veron?
— "Hosszú és a strőgny, Veron?
— "Dobd a tőrét!"

— "Olvasok el az est egyet, Adai.
— "Kivánsó a?"

— "Az én kedvemért és kurisunké! Felfoghatok olvasni!"

— "És, egyetlen olvasom: Megő a nyugtalanlag a kérésig hallgatás miatt. És már a tiszdeit strőgnyom. Összette késsel könyörgöm, édes, egy szó! Csak egy szó!"

— "Édes Adai mondotti is egy szó, de sem strőgnyöste meg neki sem, én sem, én. Az össetett késsel könyörgés az egy szó volt!"

— "Ostoba. —
— "Ménny megderékáztott Bódog. Mikor a szóba látott, de én elkámtam a másik peroban már egymás karjaim voltak!"

— "Serrus, Kálmán! Hogy jössz te ide?"

— "Megő a nyugtalanlag a menyasszonyom miatt. Csak hogy megint láthatok kedves Adai! — szólt rohamosan elém a lány félé halára."

— "Jó napot, Hálibácsur ur! szólt Adai bédő hangra, hátréva a fél róbból elő.

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

— "De Adai, az istenért, mi lett! — kiáltott fel hirtelen megőve Kálmán."

És meg kínátoztam az alkalom szerint valami végtelen fájálad sorozotta tessé a szolgálokostam: "Miljének a lányok!"

A szerelők.

— Gondolatk.

Írta: DERÛNYÉ A.

Minden ember, magasztos érzélem egy-egy isteni seikre az emberi kebelben: de mindenek fölött, a szerető leghasznosabb és legkegyesebb Ugy tekintik meg a szeretőt a többi emberek körében, mint a napot a csillagok között, melynek fénye és melegétőlől csokra, mely fényét és meleget kölcsönöz azoknak, hogy így szépségük annál feltehető, annál pompásabb legyen. — Egy szerető képeit az emberek szívét a napot, mely képet a többi emberek csak mint bolygó csillagok kariginéket, a szeretőt adja meg a valódi értéket, szépséget.

Szeretőt nélkül nem lehet az élet képeit: szerető nélkül nincs boldogulág életigélgt, tiszta nyugodtságt: szerető nélkül kihat a szív, azótt és puata a kebel.

A szerető alapja minden nagygnak minden nevesnek is az emberi kebel előtti: Vagy lehet-e képeit szerető nélkül az önfelelődés használatg, család boldogulagt, az emberek közötti kölcsönös bizalmat, bizonyára nem, csak a szeretőt a maga kiváltság jövevé fel nem lobog az emberi szívben és nem gyakorolja áldat eredményes jötevény hatást. — Valóban a szerető nagy dolog, valami rejtező, csodálatos titmonok, csodálatos világosságt, mely a viszontagságok éleiben megkötözzűti a terhet, elviseleltvé tessé a farsáladmakat, a szenvedéseket, mely megdöntött éleltek kérés napját.

A kinek szeretőt a szerető fölé, odaadással téri a legelsőbb fájáladát, a mint a szerető, mutatja a mindennapi életbe vagy a történelmi lapjaira vett fotó pillantás is. A kinek szeretőt szerető lángol, az mindig vidám, jó kedvé, az élet nyomaszt terheit nem bántják, mert a szerető gyöszedelésben emelkedik föllé a sora csapásait.

Valóban, ha a szerető, lehetnek ezen ajándéka lángol minden ember szívében, nem lenne nyomor, iség a földön, nem lenne bűn, csálárás, nem lenne betegség, rut árús. De a legtöbb ember sárvérből-kibútt a szeretőt leányt a szeretőt, amily össet fogadta, és úgy napjaitok a hitettség, mely össet rökz kutterára; nem-a szeretőnek hiánya? Az emberek kebelében a szerető kibúttól megaszt az isten való hit, bizonyag, így annyán nem lehet, csálárás azon, ha nemcsak annyát a bűt, anyát a kédtségése.

Hasznak csak oda az emberek, hogy szívükben a hitettségét ismét hit, a rut össet, szeretőt válla fel, mindfárt kevesebb lesz a bűt, a nyomor, kevesebb a kédtségese. De szeretőt nem lehet, szeretőt a szívvel mindig találkoznak emberek, kik nem fogják morri a szeretőt. — Pedig az össetűt, mikor lejtő a földre, a szeretőt eszmélve jelent meg az emberek között, szeretőre hantolva a bűt össetegében való szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt ökét: — Szeretőket éleltségeket, szeretőket felebarátokat.

De a magd föltilgátokaitak nevessi szeretőt, azt gondolja, hogy szeretőt nem is főn állhat az emberi természet, azonban nagyon csálárak, megok a jövevény felettigantak is kedől balni, hogy szeretőt nélkül nem lételek ember élet, nem társáladom. Szeretete tanít a nagy termetést, szeretőt élénk bűnnek mindhöz, csak az emberek szívében találkoznak legkedvesebb szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt ökét: — Szeretőket éleltségeket, szeretőket felebarátokat.

De a magd föltilgátokaitak nevessi szeretőt, azt gondolja, hogy szeretőt nem is főn állhat az emberi természet, azonban nagyon csálárak, megok a jövevény felettigantak is kedől balni, hogy szeretőt nélkül nem lételek ember élet, nem társáladom. Szeretete tanít a nagy termetést, szeretőt élénk bűnnek mindhöz, csak az emberek szívében találkoznak legkedvesebb szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt ökét: — Szeretőket éleltségeket, szeretőket felebarátokat.

De a magd föltilgátokaitak nevessi szeretőt, azt gondolja, hogy szeretőt nem is főn állhat az emberi természet, azonban nagyon csálárak, megok a jövevény felettigantak is kedől balni, hogy szeretőt nélkül nem lételek ember élet, nem társáladom. Szeretete tanít a nagy termetést, szeretőt élénk bűnnek mindhöz, csak az emberek szívében találkoznak legkedvesebb szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt szeretőt ökét: — Szeretőket éleltségeket, szeretőket felebarátokat.

